

oesken

NR. 6-7-8 • 6. ÅRGANG • AUGUST 1952

PERSONALE

Bygt

PHILIPS:

Ansættelser:

- 1. maj 1952 ingeniør Jørgen Hegelund Jørgensen, industri afd.
- 16. juni 1952 fru Elly Schmidt, D.B.
- 16. juni 1952 frk. Lis Langhoff-Nielsen, L.K. (belysning).
- 1. juli 1952 frk. Inger Jørgensen, reception 3. sal.
- 18. juli 1952 Johs. Bruhn, electronica.
- 1. aug. 1952 Anni Nielsen, L.K.
- 1. aug. 1952 Anni Vilt Olsen, hollerith.
- 1. aug. 1952 Kate Hansen, D.B.
- 1. aug. 1952 Ole Mairdal, L.K.
- 1. aug. 1952 Jon Nancke, H.B.

ASAS:

- 1. aug. 1952 Jørgen Østergaard, post afd.

P.G.I.:

- 1. maj 1952 repræsentant Paul Fuglsang-Ahlenholtz.

POPE:

- 1. juni 1952 fru G. Nielsen.
- 15. juni 1952 fru A. L. Finderup Christensen.

PHILIPS:

Fratrædelser:

- 7. juni 1952 Sven Schrader, D.B.
- 23. juni 1952 Ruth Ørbeck, L. K.
- 28. juni 1952 Jytte Nielsen, neon tegnestue.
- 30. juni 1952 Annelise Lyngby, electronica.
- 30. juni 1952 Eva Lynged, telefonbord.
- 31. juli 1952 Ellis Larsen, modtager.
- 31. juli 1952 Stig Dresling, spedition.
- 31. juli 1952 Werner Andersen, lager.
- 31. aug. 1952 Erik Nielsen, L.K. (belysning).

ASAS:

- 30. juni 1952 Ina Tønners, D.B.
- 31. juli 1952 Grete Funk, fakt. afd.
- 31. juli 1952 Rita Ankerfeldt, H.B.

POPE:

- 30. juni 1952 fru Aase Pihlkjær Christensen.
- 31. juli 1952 fru C. Haas.
- 31. juli 1952 frk. H. Vistrup.
- 1. sept. 1952 frk. S. Gilling.

Omflytninger:

- 1. maj 1952 R. Povelsen fra PHILIPS til PHILIPS grammmofon industri.
- 2. maj 1952 M. Sillasen fra Asas, Ålborg til PHILIPS L.K.
- 2. maj 1952 J. Winkelmann fra PHILIPS, Århus, til L.K.
- 1. juli 1952 Jørgen Johansen fra ASAS til PHILIPS hollerith.
- 1. juli 1952 Per Bjørnholt fra PHILIPS Århus til philora afd.
- 1. aug. 1952 Ejnar Jarsing fra ASAS til PHILIPS fabriken.

Hjemvendt fra militærtjeneste:

- 26. juli 1952 E. Bastholm Jørgensen.

Følgende lærlinge

er udlært pr. 1. august 1952:

PHILIPS:

- Ulla Christensen.
- Grete Hüttemeier.
- Anny Schytt Jensen.
- Stig Dresling.
- J. Winkelmann.
- M. Sillasen.
- Joop Negrijn.

ASAS:

- Ole Nielsen.
- Bent Petersen.
- Grete Funk.

Den 1. august fejrede repræsentant A. Søeborg, ASAS, sit 25-års jubilæum. Til daglig rejser Søeborg i Jylland, og da han tilmed er bosat i Århus, er det kun en begrænset kreds af hans kolleger, der har fornøjelsen at være i stadig kontakt med ham. På grund af ferier forløb jubilæumsdagen ret stille, men da jubilæren den dag var på hovedkontoret, havde en del den glæde personlig at kunne lykønske ham og takke for de 25 år. — Også Papæskan bringer Søeborg en hjertelig lykønskning, som selv om den kommer lidt sent, dog ikke er mindre velment.

Fra adm. direktør N. B. Sommerfeldt
har vi modtaget følgende velkomstord til de
nyansatte lærlinge og elever:

***E**n række af vore medarbejdere har allerede budt Dem det første velkommen her, og min opgave i de følgende par linier er her til at føje selskabets og direktionens velkommen.*

Som De allerede har bemærket, giver PHILIPS organisationen i Danmark arbejde til en masse mennesker, som — hvilket er vort håb — føler sig knyttet til selskabet med stærke bånd. Vi har altid forsøgt at gøre, hvad der stod i vor magt for, at de mennesker, som har deres daglige arbejde inden for selskabet, føler sig tilfredse og glade for de kår, der bydes dem.

Men den fulde tilfredshed opnås som bekendt kun, når alle parter går aktivt ind i et samarbejde herfor. Og her må også De yde Deres part. De må i Deres daglige arbejde og indstilling over for selskabet medvirke til, at PHILIPS stadig forbliver et sted, hvor vi alle føler os godt tilpas.

Naturligvis er det meget vigtigt, at De i de kommende år tilegner Dem så megen lærdom som overhovedet muligt. Det er simpelthen en nødvendighed. Men lad mig her sige til Dem: Glem ikke, at det er mindst lige så vigtigt, at Deres menneskelige udvikling bliver ledet ad de rigtige baner. Søg derfor samtidig med Deres rent faglige uddannelse at tilegne Dem viden og lærdom om vor verdens gamle og ædle kultur og søg Deres venner blandt de mennesker, der allerede har forstået, at en sund, naturlig og menneskelig indstilling til problemerne betyder mindst lige så meget som lærdom og viden.

PERSONALE *Nyt*

Fratrædte:

30. april 1952 fru Jenny Flagstrøm, telekommunikation.
31. maj 1952 fru Aase Guldborg Larsen, metalvarefabrikens kontor.
6. maj 1952 ingeniør Jørgen Louis Nielsen, telekommunikation.
31. juli 1952 frk. Birte Karentius Hansen, bogholderiet.
31. juli 1952 teknisk assistent Svend Rasmussen, telekommunikation.
31. juli 1952 korrespondent, fru Vera Christiansen, telekommunikation.
31. aug. 1952 assistent Arne Lycci Nielsen, telekommunikation.

Tiltrådte:

1. aug. 1952 korrespondent, frk. Hanne Mølgaard Jensen, telekommunikation.
6. aug. 1952 overassistent Ejnar Jarsing, overfl. fra ASAS til driftsbogholderiet.

SKOVTUREN

Lørdag d. 9. august løb P.P.F.s skovtur af stabelen, som sædvanlig i strålende sol og fin stemning, og efter en næsten planmæssig start gik turen gennem byen ud over Søborg for at nå det første stop på turen, nemlig Grum-Schwensens store moderne virksomhed i Allerød.

Vore medbragte klemmer blev sat tillivs i firmaets smukke og lyse marketenderi, og efter kaffen og likørerne, cognac til herrene, var der lejlighed til at bese virksomheden. Mange greb chancen, og resten benyttede lejligheden til en svingom i gården eller kastede ringe efter en kgl. „Hof“ eller skød til skive med luftbøsse. Så måtte vi atter på farten for at nå Helsingør og Mini-Golfturneringen rettidigt, det lykkedes næsten efter et par små stop undervejs for at lytte til „lille rislende Kilde“, og efter turneringen gik vi tilbords på „Kronborg Havbad“ til en middag bestående af stegte rødspættefiletter i hollandaise sauce, helstegt svinekam med rødkål og til slut en ganske dejlig isanretning. Efter middagen og kaffen dansede man i restauranten, og

da man kl. 22,45 blev kaldt ombord til hjemturen, var det med en vis beklagelse, man sagde farvel til „Kronborg Havbad“. Kl. 24 var de sidste busser på Rådhuspladsen, og så spredtes de forskellige P.P.F.erefter en dejlig dag.

Ærlighed varer længst!

Tænk dem den fornemmelse at komme hjem og opdage, at man har mistet sin lønningsspose. Hvad gør man så? Man sætter sig ned og tænker, at den ser man sikkert aldrig mere. Det var ikke tilfældet denne gang. Navnet stod på posen, og da ejeren mødte næste morgen fik han sin pose af den ærlige finder, som i dette tilfælde var fru Johansen fra marketenderiet.

KØBMANDSSKOLENS

videregående undervisning

Foreningen til unge handelsmænds uddannelse har i begyndelsen af denne måned udsendt sin plan for *Købmandsskolens videregående undervisning* for skoleåret 1952—53.

Planen beskriver indgående en række værdifulde kurser og udleveres på Købmandsskolens kontor, Jul. Thomsens Plads 6.

Købmandsskolens videreundervisning, der er billig, regnes for den bedste og falder indenfor perioden 1. september—31. maj. Den daglige undervisning ligger indenfor tiderne kl. 8—10,40 og kl. 17,20—20,20.

Indmeldte elever kan søge friplads.

Indmeldelser sker på kontoret, Jul. Thomsens Plads 6, kl. 17—19.

Er De i tvivl om, hvilken supplerende videreuddannelse De ud fra Deres særlige forudsætninger vil have mest gavn af, bør De søge oplysning på Købmandsskolens kontor, der villigt besvarer enhver forespørgsel. red.

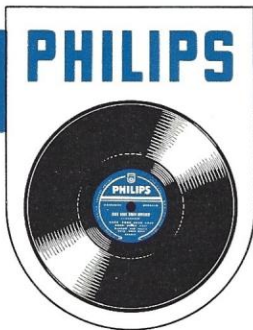
FABRIKSBesøg

Funktionærer, der ikke tidligere har deltaget i fabriksbesøg, er velkomne til, efter nærmere aftale med PHILIPS personalekontor, at bese fabriken.

Nu kan De få

PHILIPS

Grammofonplader

Den 1. april i år blev

*Philips Grammofon Industri,
Aktieselskab,*

startet som et datterselskab af PHILIPS A/S, og som det sikkert vil være alle bekendt, har det nye selskab fået til huse på 2. sal i nordfløjen. Nu er man nået så vidt, at de første plader snart kan sendes på markedet, og i den anledning har vi aflagt et besøg hos direktør Svend Rasmussen, som er selskabets leder.

Vi traf direktøren på hans kontor, hyggelig som altid, og her stillede vi ham straks overfor vore første spørgsmål om de mere historiske kendsgerninger.

— Lad det være, om kort tid udsender vi vort eget blad „PHILIPS Grammofon Nyt“ — en lillebror til „PHILIPS Nyt“ — og heri vil alle kunne læse om fødested og tid.

— Kan vi også der læse om, hvilke medarbejdere De vil få?

— Naturligvis nævner vi kapelmester Bruno Henriksen, der er programchef og musikalsk rådgiver og vor repræsentant Paul Fuglsang, begge er nye ansigter her i industrigården. De øvrige medarbejdere, hvis opgaver er af intern art, og som alle er hentet „indenfor murene“ er ikke nævnt i Grammofon Nyt, det er frk. Povelsen, der står for korrespondance, telefon, arkiv m. v., Flemming Kristiansen under hvem ekspedition og lager sorterer, samt frk. Jespersen fra fabrikken, der skal klare den administrative side af sagen. — Men lad os nu lige høre den første plade, vi udsender, inden vi går videre.

Og med et lunt smil som fortæller, at direktør Rasmussen glæder sig til at komme frem med den, går han hen og lægger den på grammofonen, og nu kan vi andre heller ikke lade være at smile, for det er en rigtig humørplade. Glade Texastoner fylder kontoret, og naturligvis må vi have nærmere rede på, hvem der spiller.

— Det er Ove Sopp og hans Cowboys.

— Ove Sopp?

— Ja, De kan tro, ham skal De nok komme til at høre mere fra.

Nu finder vi både stemningen og tidspunktet rigtigt til at komme med det næste.

— De kan tro, vi allesammen er glade for, at vi nu får let og billig adgang til at anskaffe os plader!

— Vi er kede af at skulle skuffe Dem, — men det bliver der desværre ikke noget af — vi har en kontrakt med Dansk Grammofonhandlerforbund, og ifølge den må vi ikke levere til personalet med undtagelse af P.G.I.s egne folk.

Det kniber lidt med at komme igang igen ovenpå denne nedslående meddelelse, for det var vel nok det, der interesserede os allermost.

— Hvornår kan vi da begynde at købe pladerne i butikkerne?

— I begyndelsen af september, og vi holder os til de populære standardpriser.

— Når man har valgt Bruno Henriksen som programchef, er det så ensbetydende med, at programmet bliver „hot“, sådan noget i retning af „Dansetten“?

Dir. Rasmussen og Bruno Henriksen i hygeghjørnet i radiodemonstrationslokalet.

— Vi får noget for enhver smag, men vi kan her almindeligvis kun indspille lettere musik, skal vi igang med klassikerne, sker det ved hjælp af et særligt rejsehold, der kommer hertil fra Holland og leder optagelserne.

— Kommer De både med almindelige plader og long-playing?

— Ja, det gør vi, vort startprogram består af 12 long-playing plader, fortrinsvis klassiske værker, og 25 shellakplader, hvor man vil finde klassisk, semi-klassisk og moderne musik.

Bruno Henriksen og hans „TIVOLI“ orkester fotografet under en af de første indspilninger.

— Det har vel været lidt af et hovedbrud at få sammensat dette første program?

— Ja, det kan De lige tro, Bruno Henriksen og jeg har spillet 900 populære og 100 klassiske plader, inden vi kom så vidt, altså 2000 pladesider.

— Så ved De vel også en masse om PHILIPS plader?

— Jeg tør roligt sige, at kendetegnet ved alle pladerne er kvalitet, superfin kvalitet. Det er ikke for ingenting, at man i Baarn i Holland, hvor N. V. PHILIPS Phonografiske Industri har til huse, har udført et kæmpearbejde på laboratorierne inden man påbegynder udsendelsen af plader, og man arbejder stadig dernede, så vi kan fortsat vente, at kvaliteten bliver i topklassen, og det er da også det, vi vil slå på, kvalitet og atter kvalitet!

— Så regner De vel heller ikke med, at det vil blive svært at komme ind på markedet?

— Nej, det er jeg ikke spor nervøs for.

— Man har både hørt og læst noget om et samarbejde mellem Amerikansk Columbia og PHILIPS, hvordan forholder det sig med det?

— Det drejer sig kort og godt om en repertoireudveksling mellem de to selskaber. Vi for vort vedkommende kan glæde os over at få alle kunstnerne fra de amerikanske Columbia-plader under PHILIPS Etikette her i Europa.

— Hvad kan Columbia så glæde sig over?

— PHILIPS har naturligvis også gode ting. Wiener symfonikerne spiller således udelukkende for os.

— Kan De også fortælle, om der er nogle kendte danske navne, der kommer på vore plader?

— Plade nr. 1 har De hørt. På de to næste vil Bruno Henriksen og hans Tivoli-orkester spille. På den ene af pladerne vil tilmed Birthe Wilke synge, men herudover kan jeg intet røbe, det skulle jo nødigt gå sådan, at andre snuppede fiduserne.

— Bliver det vanskeligt at finde en forhandler, hvor man kan købe Deres plader, nu da vort håb om at købe dem her er bristet?

— Det skulle det ikke blive, da vi til at begynde med får mellem 300 og 400, der selvfølgelig hovedsageligt er at finde i byerne.

— Må vi stille Dem et mere personligt spørgsmål. Er De glad for nu kun at skulle beskæftige Dem med een artikel fremfor det væld af varer, De måtte beskæftige Dem med tidligere?

Med et stort smil, der ikke lader tvivl tilbage, udtaler direktør Rasmussen:

Dir. Rasmussen, Birthe Wilke og Bruno Henriksen beundrer båndet med den første indspilning.

— Absolut glad — jeg befinder mig aldeles udmærket her.

— Har der da ikke været mange kvaler?

— Den værste hovedpine giver valuta-vanskelighederne.

— Var det ikke meningen, at De skulle have boet noget mere centralt?

— Det var på tale, men da det viste sig praktisk talt umuligt at få egnede lokaler i byen, og da der her netop blev nogle ledige, var det jo ganske naturligt, at vi blev, men om det er for stedse, tør jeg ikke sige.

— Skal De have tapetseret om? spørger vi, da direktør Rasmussen sender et blik hen til en bog på skrivebordet af tykkelse som et tapetkatalog.

— Næh, det er ingen tapethog, det er blot „The Billboard“, hvori vi kan læse alt om nyheder indenfor grammmofonverdenen. Den kommer hver uge, og er hver gang på 150—200 sider og altid i stort format.

— Læser De den osse?

— Det er jeg s'gu' da nødt til for at vide, hvad der sker.

Herefter turde vi absolut ikke tage mere tid fra direktør Rasmussen, og med mange gode ønsker for grammmofonpladernes fremtid, trak vi os tilbage.

BEDRIFTSVÆRN

Industrigården har fået et fremragende bedriftsværn. Det mener ikke alene bedriftsværnslederen, lagerchef Paul Schrøder, men også brandinspektør Lindhard fra Københavns brandvæsen.

Vi, der overværede — skal vi kalde det indvielseshøjtideligheden — rødmede af stolthed over alle de lovprisende ord, der lød fra brandvæsenets repræsentanter. Det er rart at vide, at vi i påkommende tilfælde i hvert fald altid har den mulighed tilbage at lave Industrigården om til brandstation.

— Hviler I sødt på laurbærrerne, Schrøder?

— Det gør vi ikke. Nej, nu skal vi have sommerferien overstået, så går vi i fuld sving med videreuddannelsen. Men, som brandinspektøren sagde, har vi det fine ...

— Hvad lægger I særlig vægt på at få videreuddannet?

— Vor samaritertjeneste. Det er meningen at starte et dybtgående samaritterkursus, evt. i samarbejde med PHILIPS fabrik, og vi håber, at endnu flere vil melde sig til

uddannelse. Det er en humanitær opgave, til hvilken vi aldrig kan blive for mange. Men iøvrigt arbejder alle tjenestegrene videre. Brandtjenesten skal have øvelse hver måned, og motorpasserne gennemgår motorsprøjten et par gange om ugen, således at vi altid kan være sikre på, at den er i orden. Redningstjenesten skal som sagt bringes op på det højeste mulige niveau, og så er det endvidere meningen at afholde samlede øvelser et par gange i løbet af vinteren.

— Bliver disse øvelser realistiske?

— Så vidt muligt, men vi vil ikke inddrage hele personalet i dem. Dog vil alle før eller senere blive kaldt i beskyttelsesrummene, dels for at personalet i givet tilfælde skal vide, hvorhen de skal begive sig, og dels for at prøve nødbelysningsanlægget.

— Hvorfor har man valgt Dem til bedriftsværnsleder?

— Under krigen fungerede jeg som fabrikluftværnsleder, og det har jo givet mig visse forudsætninger for at kunne klare jobbet. Det har været en dejlig interessant opgave, navnlig fordi hele mandskabet altid har deltaget med liv og lyst og godt humør. Brandinspektør Lindhard sagde efter den fint forløbne kontroløvelse, at det var det bedste bedriftsværn, han endnu havde været præsenteret for. Vort materiel er det bedst mulige. Motorsprøjten har en kapacitet på 2000 l pr. min, og d. v. s., at den yder mere end det første slukningstog, der ankommer ved en eventuel brand.

PRISTALLET OG DYRTIDSTILLÆGET

På basis af 1914-pristallet (100) har Statistisk Departement udregnet pristallet for juli i år til 378 mod 372 i januar i år.

Det medfører, at de af vore medarbejdere, hvis dyrtidstillæg reguleres i takt med den ved overenskomst mellem arbejdsgiverforeningen og H.K.s fastlagte dyrtidstillægsregulering, vil få deres dyrtidstillæg forhøjet fra 1. august at regne. Efterbetaling vil finde sted samtidig med udbetalingen af september måneds gage.

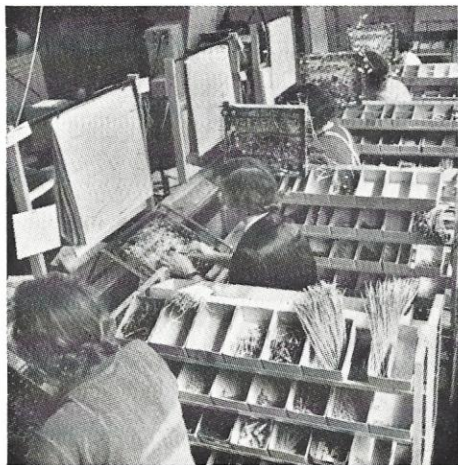
For arbejdernes vedkommende træder reguleringen først i kraft den 1. september, iflg. overenskomsten.

Besøg ved FJERNSYNS- båndet

At radio er eet, og fjernsyn noget andet, som der siges i den nye fjernsynsbrochure, bliver man først rigtig klar over, naar man på fabriken ser, hvordan fabrikationen af fjernsynsmodtagere foregår. Naturligvis tror man, at det sker i nogle kæmpestore, lyse lokaler i selve hovedbygningen, men nej, — man skal ind i en mindre bagved liggende bygning, og her i et kun 45 m² stort lokale finder man godt en halv snes mennesker, som med ildhu går ind for den opgave at frembringe PHILIPS første fjernsynsmodtagere. Den 15. marts iår påbegyndtes fabrikationen i første omgang af den store projektsmodtager og senere af en mindre bordmodtager. Såvel udviklingen som fabrikationen af apparaterne ledes af civilingeniør C. Hermann.

Vi bringer nogle billeder fra „båndet“, og det ses med stor tydelighed, at det ikke er noget helt almindeligt puslespil, det drejer sig om.

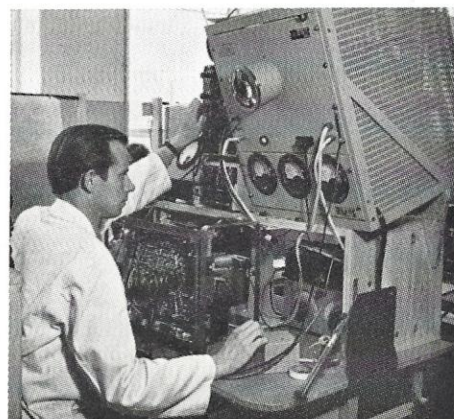
Tænk, at det lykkes at få 3 modtagere færdige om dagen!

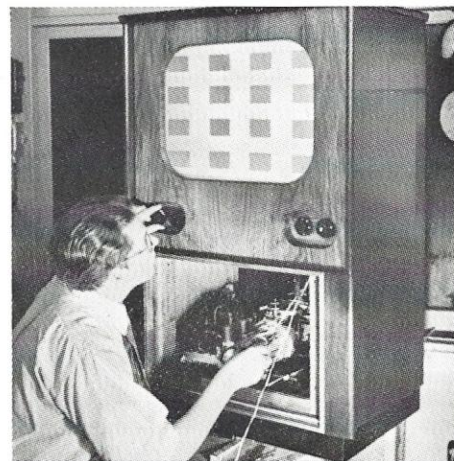
Montage af fjernsynsmodtagere. 5 damer foretager her de operationer, som normalt skulle udføres af 50.

Den elektriske kontrol, der foretages af 2 teknikere og 2 damer.

Kontrol af modtagerens „hjerter“ „Tidsbasismålepladsen“.

Slutkontrol af modtageren.

SPORTEN

1952 - 53

Som bekendt skal PAP være vært for vore norske og svenske kolleger næste sommer. Hidtil har vi kun konkurreret i fodbold, men da vi sidst var i Stockholm, blev spørgsmålet rejst, om ikke andre idrætsgrene burde være med. Vi var alle enige om, at også andre end vore fodboldspillere skulle have lejlighed til at komme på disse rejser.

Hvilke idrætsgrene, der skal på programmet i sommer, ved vi endnu ikke. Pokalen, der kæmpes om, er udsat i *fodbold* (af Norge). Den skal vindes 3 gange for at blive ejendom, og da Sverige har vundet den de sidste to gange, vil det måske være naturligt at spille fodbold igen i 1953, således at vore svenske venner får chancen for at erobre pokalen. Eventuelle svenske læsere af Papæskan må dog ikke tro, at vi tænker på godvilligt at lade dem tage den med til Stockholm.

Da det således er muligt, at vi skal kæmpe på andre fronter i 1953, er det vel naturligt her at ridse lidt op om, hvilke sportsgrene vi dyrker i PAP.

Først og fremmest har vi badminton, som vi spiller i A.B.C.s hal i Markmandsgade hver mandag og fredag kl. 17—19. Vi deltager i H.K.B.U.s holdturnering, ligesom Unionen afholder forskellige turneringer, — også for begyndere — hvor PAP's medlemmer kan deltage. Turneringerne spilles i Unionens egen hal, „Knuthenborghallen“ i Valby. Denne hal erhvervede H.K.B.U. med støtte af en række firmaer, deriblandt

PHILIPS, der foruden at købe en obligation også ydede sin støtte ved anskaffelsen af belysning og forstærkeranlæg. Endvidere er det meningen at genoplive vore interne turneringer, som vi tidligere havde så megen fornøjelse af.

Foruden det almindelige kontingent til sportsafdelingen, der andrager 2 kr. om måneden (for denne daler kan de deltage i alle de forskellige grene inden for sporten), er vi desværre nødsaget til at opkræve et beløb for baneleje, det har tidligere været en krone, men på grund af tidernes ugunst bliver vi i år nødt til at forhøje dette. Forhøjelsen bliver antagelig på en krone, men er ikke endeligt fastlagt, da dette skrives.

Håndboldstræningen begynder *lørdag den 6. september* kl. 12,30 i Sundbyhallen på Englandsvej. Træningen foregår under kyndig ledelse, idet vi i lighed med tidligere år trænes af hr. Verner Duekjær (tidl. landsholdsspiller). Der trænes sammen med fabrikkens spillere indtil kl. 14, hvorefter der er lejlighed til at få et dejligt varmt bad, evt. dampbad.

PAP's håndboldspillere deltager i H.K.B.U.s turnering, der i år starter søndag den 14. september. Vort førstehold spiller i A-rækken og har siden vi startede i H.K.B.U.s turnering (i D-rækken), opnået to førstepladser, en tredjeplads og en fjerdeplads. Foruden den ordinære turnering afholdes der også cupturnering, hvor vi dog ikke har haft større succes, dog opnåede vi i 1950 en andenplads. Foruden førsteholdet er vi tilmeldt med et hold i B-rækken. Det

kneb sidste år med at skaffe spillere til dette hold, men hvis der bliver stor tilslutning til træningen, hvad vi håber, vil dette hold også blive tilmeldt turneringen.

Foruden at deltage i H.K.B.U.s turneringer afholder vi sammen med fabriken træningsstævner og endelig må vi ikke glemme den årlige match med PHILIPS, Malmø.

Yngste afdeling er vor bordtennisafdeling, der blev startet sidste år, og som blev den store succes. Vi spiller i marketenderiet, som vi kan benytte alle aftener, hvor dette ikke er optaget til andet formål. Der er to regler, som skal overholdes, når vi spiller her. For det første skal der ryddes op, når vi er færdige, og det vil vel at mærke sige, at frokoststuen skal se ud nøjagtig som da vi begyndte spillet. For det andet, må der kun spilles i gummifodtøj. Vi har to fortrinlige borde. Også her deltager vi i H.K.B.U.s turneringer. Samtidig vil vi selvfølgelig fortsætte med vore interne turneringer, der som sidste år fortrinsvis vil blive spillet som handicap.

Vi har nu beskæftiget os med, hvad vi dyrker indenfor PAP. Til sidst vil vi lige se på, hvad vi har dyrket. For nogle år siden havde vi også noget, der hed idrætsmærkeprøver. Desværre havde afdelingen ingen grokraft, væsentligst på grund af mangel på lokale til vinterens obligatoriske gymnastik. Til træningen på stadion var tilslutningen helt god. Da idrætsmærkeprøvene vel må siges at være firmaidrættens ånd så nær som overhovedet muligt, vil vi, såfremt der er interesse herfor, tage sagen op igen. Vi har ganske vist ikke noget lokale, men det må vel kunne skaffes. Stadion til sommertræningen har vi jo i nærheden (Englandsvej). Såfremt De er interesseret i disse prøver, beder vi Dem snarest henvende Dem til Børge Andersen.

Det ville glæde os meget at se medlemmerne tage ivrigt del i de forskellige sportsgrene. Det skulle være uønskeligt at pege på, at det er sundt at dyrke en eller anden form for idræt.

På gensyn til træningen.

Langdistanceskydningen sommeren 1952

Når disse linier læses, er skydningen for i år ved at være forbi. Sæsonen begyndte onsdag den 16. april og har været fortsat hver onsdag siden; sidste skydedag er den 3. september.

Tilslutningen har været noget lignende som sidste år, mødeprocenten derimod ikke; det ligger måske i, at det ikke altid har været lige godt vejr. Der er jo ikke noget spændende ved at møde på banerne, når det er alt for koldt og blæsende, ydermere da der ikke findes læ af nogen art derude. Tilslutningen af nye skytter fra vort hjemmeforsvarskompagni har derimod været meget dårlig, kun 3 — tre — mand har deltaget; dette er jo ikke til at forstå, da vi netop indenfor H.K.B.U. har meget store muligheder for at kunne uddanne os til gode skytter, da vi skyder een gang hver uge i flere måneder og hver gang kan skyde så mange skud som ens tid og pengepung tillader. Vedrørende økonomien, så kan det jo ikke nægtes, at også denne sportsgren efterhånden er ved at blive så dyr, at mange betænker sig på at deltage.

I den del af sæsonen, der er overstået, har PAP deltaget i de af H.K.B.U. arrangerede konkurrencer, men dog ikke med så stor succes som tidligere. Den eneste skytte, som har opnået en placering, er A. Fischer, der i enkeltmandskonkurrencen i juni måned opnåede en 2. præmie i klasse 3 (15 skud i tre stillinger) med ialt 122 points. I kampen om den af Crome & Goldschmidt udsatte vandrepokal har vi heller ikke i år kunnet gøre os gældende. Telefonhuset ligger atter på 1. pladsen for tredje år i træk, dog mangler der endnu en skydning, og måske kan vi der komme noget højere op, nå T.I. kan vi dog ikke. I kampen om den af PAP udsatte pokal til den bedste PAP-skytte er B. Gram, Repax, nr. 1, fulgt af Dahlin og Fischer, men jeg tror ikke, nogen af disse to kan true Gram, der har opnået nogle meget fine resultater.

PAP har endvidere udsat vandrepokal til den skytte, der i løbet af sæsonen opnår den største procentuelle fremgang. Hvem der skal vinde, er endnu ikke afgjort, da der mangler en del skydninger.

I lighed med sidste år skal der, antagelig i september måned, kæmpes med Korps Ågesen om den af PAP udsatte vandrepæmie; der skal bruges 10 mand, så skytterne må i den mellemliggende tid sørge for at få et så godt resultat, at det berettiger dem til at blive udtaget.

Lidt fra OLYMPIADEN

AF JØRGEN JOHANSEN

Som det sikkert er de fleste læsere af PAP-æskens bekendt, er olympiadeholdets målmand ansat i concernen. Vi har formået Jørgen Johansen til at fortælle lidt om sine indtryk fra denne hans hidtil største oplevelse:

Selv om jeg i foråret blev fast målmand på K.B.s divisionshold, drømte jeg ikke om at komme på olympiadeholdet. Jeg gik selvfølgelig med et stille håb, men jeg vidste, at der skulle ske helt usædvanlige ting, før jeg fik chancen. Og så skete det helt uventede, at landsholdets hidtidige målmand, Kaj Jørgensen, sendte afbud til udtagelseskomiteen. I forbindelse med RASSI's pludselige overgang til professionel har dette afbud sikkert sat mange grå hår i hovedet på udtagelseskomiteen. Men resultatet blev altså bl. a., at man satte mig på som målmand, og jeg fik min debut i kampen mod Grækenland den 15. juli. Om selve kampene vil jeg ikke fortælle — for hvem kan hamle op med Gunnar Nu-Hansen?

Vi ankom til Helsingfors den 13. juli og tog straks til olympiadebyen (Kottbylejren), hvor vi blev indkvarteret i nyopførte huse. Disse huse skulle, når Olympiaden var forbi, benyttes til beboelse. Der fandtes to lejre. En til landene øst for jernbæppet og en til landene vest for dette. Bespisningen foregik i et kæmpemæssigt telt, der var rejst 1 km

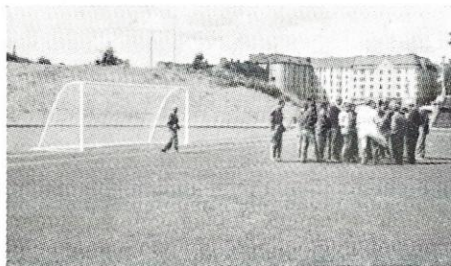
fra lejrene, og man kunne her få den kost, som hvert enkelt „land“ var vant til hjemræfra.

Det, der betog mig mest, var åbningshøjtideligheden. Stadion var propfyldt og udenfor stod tusindvis af mennesker. Desværre var vejret ikke så godt. Det havde regnet hele dagen, men da vi som en af de sidste nationer skulle marchere ind på stadion, støvregnede det kun. Da vi kom til syne på stadion i vore rød-hvide dragter og med dannebrog i spidsen, lød der et brøl af begejstring fra de 78.000 tilskuere. Jeg havde aldrig forestillet mig denne modtagelse. Hvor vi kom frem, bruste bifaldet ned mod os. Det var en skøn oplevelse.

Den mest fantastiske indsats, jeg overværede, var løberen Zatopeks tredobbelte triumf som vinder af 5.000 m, 10.000 m og Maratonløbet. Maratonløbet vandt han 9 min. bedre end vindertiden 1948, og medens mange af de øvrige maratonløbere segnede om og måtte bæres bort efter at have fuldført løbet, så han ud til at kunne have løbet det en gang til. Amerikanernes indsats i atletik var også forbløffende at overvære. Det var ofte, at de i en øvelse vandt både guld, sølv og bronze.

Men det jeg længtes mest efter — at se Dannebrog glide til tops på en af sejrsmasterne — oplevede jeg desværre ikke. Den dag, hvor det endelig skete, og hvor jeg havde chancen til at se det, var der to finaler med danske deltagere. Det var i 200 m brystsvømning (Jytte Hansen) og i to-mands kano. Jeg valgte at overvære brystsvømningen, hvor jeg mente, vi havde de største chancer. Men som bekendt blev Jytte nr. 5, medens vore kanofolk fik guld.

Det danske olympiadehold kigger på banen i Tammerfors.

De mange fremmedartede sportsfolk blev meget fotograferet. Her er 2 Birmesere.

Den spænding, der havde været, med hensyn til forholdet mellem idrætsfolkene fra øst og vest, blev hurtigt overstået. Det eneste visum mellem de to lejre var vort deltagerkort, så vi kunne komme og gå som det passede os. Ligeledes så man ofte russere og amerikanere udveksle „fiduser“ under fællestræningen.

Morsomt var det at se den forskellige måde, de deltagende nationer opførte sig på under legene. Nogle bankede dommeren, når de ikke vandt, andre græd af skuffelse. Hovedparten tog dog nederlaget med et smil og lykønskede hjerteligt vinderne.

PENSIONS-FORSIKRINGS- anstalten

har besluttet i 1952 at fordele 8 mill. kr. af bonusfondens midler blandt de forsikringstagere, som er indtegnet inden udgangen af året 1948 og hvis forsikringer er løbende.

Fra personalekontoret vil der blive udsendt nærmere meddelelse om, hvor meget det kommer til at betyde for hver enkelt af de medarbejdere, der kommer i betragtning.

Har De betalt DERES LICENS!

Hvis De hører til blandt plankeværkslytterne og måske i årevis har hygget Dem i Deres ubemærkedhed, kan vi fortælle Dem, at den tid snart er forbi. Næste gang De køber en radio, vil der samtidig med fakturaen blive udleveret et indbetalingskort til licens. En talon fra dette kort bliver sendt til Statsradiofonien af det firma, som har modtaget Deres personalerekvisition. I Radiohuset fører man kontrol med, om der indgår licenser svarende til talonerne, og sker dette ikke, bliver De rykket, først blidt, men senere

Tro nu ikke, at det er noget, radiobranchen har fundet på, det er vedtaget på rigsdagen, og derefter haver alle sig at rette.

FUNDNE SAGER

På personalekontoret forefindes efterhånden et ikke helt lille lager af fundne sager, bl. a. en rød Parker fyldepen, der fornylig er glemt i receptionen på 4. sal.

PAP-æskan: Personaleblad for PHILIPS A/S, A/S AXEL SCHOU og POPE A/S.

Ansvarshavende redaktør: A. Frederiksen. I redaktionen: B. Jønsson, Rud Jeppesen og A. Walther.

Sportsmedarbejder: Børge Andersen. — Fabrikens repræsentant i redaktionen: H. Lykke.